

متن پرسش

با سلام و احترام خدمت استاد گرامی و آرزوی قبولی طاعات: با تشکر از سایت خوبتان و اینکه برای پاسخ دادن به پرسشها وقت می گذارید سوالم اینست که: آیا برای فرزندآوری باید همه جوانب را بررسی و سپس اقدام نمود؟ شرایطی مثل شرایط اقتصادی - وضعیت روحی - جسمانی و سن پدر و مادر - بیماری هایی که ممکن است پدر و مادر داشته باشند و ... یا همه چیز را به خدا بسپاریم و اقدام کنیم؟ آیا تعداد فرزند را باید محدود نگه داریم؟ بنده دارای یک فرزند هستم ولی ایمانم ضعیف است و تردید دارم با این روحیه بتوانم تربیت خوب و اسلامی برای فرزندم داشته باشم. همچنین وضعیت اقتصادی و فساد جامعه تردیدم را دو چندان می کند ولی همسرم به شدت بر این امر اصرار دارد. متأسفانه دولت نیز بر خلاف منویات مقام معظم رهبری در امر فرزندآوری از نظر اقتصادی خانواده ها را یاری نمی کند تنها کاری که کرده ممنوع کردن وازکتومی بوده است. در یک مثال سوالم را خلاصه می کنم مثلاً اگر من فردی کافر در فقیرترین کشور بودم باز هم باید تولید مثل می نمودم با توجه به اینکه با اینکار فرد یا افراد کافر و فقیر دیگری به این گروه اضافه می شود؟ یا اینکه ما باید روال طبیعی را طی کنیم (هر تعداد که خواستیم فرزند بیاوریم) و خدا خودش هر که را بخواهد هدایت می کند و ربطی به ما ندارد؟ از اینکه وقت با ارزشتان را گرفتم پوزش می طلبم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: شاید بتوان گفت ما در هر شرایطی موظف به فرزندآوری نباشیم، ولی در شرایطی که فعلاً کشور ما گرفتار خطر پیری نسل‌های آینده است و روی‌همرفته فضای کشور، فضای عبور از فرهنگ مدرنیته می‌باشد، باید در فرزندآوری، نگران بقیه‌ی جوانب نبود. و همان‌طور که مکرراً روایات ما متذکر می‌شوند در مورد رزق فرزند باید به خدا توکل کرد. موفق باشید